

Beeld/spraak

Frank BAHNMÜLLER / Jozefien VAN HUFFEL

DEURNE | Ruilen. Het woord ruikt vaag naar speelplaats. Of ook: naar eeuwen geleden. Wij, volwassenen, wij, eenentwintigste-eeuwers, ruilen hoogstens af en toe een briefje voor een handvol munten. Een bon voor een gratis geschenk. We kopen. Krijgen. Waardoor het eigenlijk weer fris klinkt: ruilen. Sommigen noemen het nu 'letsen'. Ze maken soep voor een ander en letsen die voor een gemaaid gazon. En houden letsbeurzen, zoals in deze Lodewijk van Monfortkerk in Deurne bij Antwerpen. Die ze gratis gebruikten. Geletst voor wat sfeer.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Kerkgebouwen

KERK & leven, 2 OKTOBER 2013

Naar aanleiding van uw artikel *Burgerlijk huwen in de kerk?* hoop ik dat de heilige Geest zijn werk in het Vlaams Parlement beter doet dan **KERK & leven**. Bijna alle Vlaamse kerken zijn gebouwd en worden onderhouden met gemeenschapsgeld. Sinds enkele jaren houden begrafenisondernemers uitvaarten in zelfgebouwde mastodonten, kastelen, enzovoorts, terwijl de kerken staan te verkommen en vaak nog maar enkele uren per week worden gebruikt. Wat een gemiste kans!

En toch wil uw redactrice het blijkbaar zo houden. In plaats van een gebouw, dat meestal in het centrum van een stad of een gemeente staat, maximaal open te stellen voor iedereen en voor alle mogelijk denkbare activiteiten waarbij mensen samenkomen, beschermt ze met strikte regels, wetboekartikelen en bischoppelijke richtlijnen. Dode letters.

In plaats van mensen af te stoten, wordt het de allerhoogste

tijd dat het kerkgebouw weer een gemeenschapsruimte wordt waar alles kan gebeuren wat 'des mensen' is. Of willen we dat tachtig procent van onze kerken over tien jaar wordt gesloten omdat ze (mentaal) niet openstonden voor de samenleving van 2013? **Jo VAN BOUWEL**, via e-mail

Katholieke liturgie in crematoria

KERK & leven, 2 OKTOBER 2013

Ik las met belangstelling uw dossier over de katholieke liturgie in de crematoria. Voor mij blijft de vraag wat volgens de kerkelijke wet nu de gebruikelijke wijze is om voor een gedoopte gelovige een uitvaart te verzorgen.

De uitvaart van een gedoopte gelovige gebeurde vroeger vrijwel altijd met een uitvaartmis voor de overledene. Na de mis vond de 'absoute' plaats, waarbij de lijkbaar met wijwater werd besprenkeld en bewoort. De absoute is de laatste aanbeveling van de overledene in Gods barmhartigheid, het laatste afscheid en vaarwel van

de geloofsgemeenschap. De uitvaart, zonder mis en met enkel de absoute, geschiedde wanneer de familie geen mis verlangde, vaak wegens gebrek aan financiële middelen.

Vandaag lijkt het verantwoord iedere gelovige, zonder onderscheid, een waardige uitvaart te geven. De priester wordt door de staat betaald en de onkosten van de Kerk worden indien nodig door de gemeente bijgepast. Uitvaartdiensten worden tegenwoordig evenwel vaak door opgeleide leken geleid. Men spreekt dan ook van een uitvaartliturgie in een dienst van woord en gebed. Dus zonder consecratie en communie, maar met veel gelegenheid voor de familieleden om hun medeleven te betuigen en herinneringen aan de overledene op te halen – weliswaar na goedkeuring van de voorganger.

De Kerk vraagt te bidden voor de overledenen, dat kan onder meer door missen te laten opdragen. De financiële bijdrage daarvoor dient voor het onderhoud van de kerk of wordt ter

beschikking gesteld van de priester. Zelf heb ik vastgesteld dat de familie van de overledene daarbij niet altijd aanwezig is. Enerzijds is er dus een aansporing om missen te laten opdragen voor onze overledenen, maar anderzijds is bij een uitvaart een mis vaak niet meer mogelijk wegens gebrek aan priesters...

Als praktiserende en gedoopte christen vraag ik me af of ik een wilsbeschikking mag opmaken waarin ik na mijn overlijden een uitvaartmis verlang door een priester van de parochie, ofwel door een beschikbare priester uit een naburige parochie of uit het bisdom, ofwel door een pater van een kloostergemeenschap. Meer toelichting bij dat soort kerkelijke regelgeving lijkt me wenselijk in een blad als **KERK & leven**. **Géry VAN DE VELDE**, Melle

Gehuwde priesters

KERK & leven, 9 OKTOBER 2013

Graag een reactie op de lezersbrief van Jozef Jackers over priesterroepingen. Ook weduwnaars hebben een schoonmoeder.

Overigens staat er in de Bijbel niet dat die apostel gehuwd was. Weduwnaars mogen – en mochten ook vroeger – priester worden.

Ik stel vast dat heel wat woorddiensten tegenwoordig als eucharistievieringen worden aangezien. Als men de gelovigen het onderscheid tussen een woorddienst en een eucharistie niet meer uitlegt, hebben we binnenkort zelfs geen priesters meer nodig.

N. VOGELS, Olen

Proficiat

KERK & leven, 2 OKTOBER 2013

Als 86-jarige wens ik Drukkerij Halewijn proficiat voor de vernieuwingen die het bedrijf doorvoerde en voor het 'nieuwe' **KERK & leven**. Vroeger lazen wij nog een andere krant, maar de afgelopen dertien jaar houden wij het bij **KERK & leven**. Sinds het bestaan van het blad hebben wij een abonnement en elke week kijken wij ernaar uit. Goede lectuur!

Yvonne VERSCHUEREN, Bouwel